

Do kavárny vtrhnul muž. Sháněl se po majiteli kavárny. Když jedna ze servírek řekla, že je to ona, tak jí začal nadávat a křičet na ni a pak ji udeřil rukou do obličeje. Servírka muži vrátila facku, přičemž muži srazila brýle a také ho polila vodu ze sklenice, kterou držela. Pak se začali pošťuchovat a muž opět servírce vyhrožoval, že ji zabije, že ji vyhodí, že je mafie a kopnul ji nohou do zad, ona ho poškrábala na ruce. Když to viděla jedna ze zákaznic, tak se mezi ně postavila. Muž stále nadával a pokoušel se znovu otevřít hádku, snažil se přes zákaznici dosáhnout na servírku, čemuž zákaznice zabránila tím, že ukročila směrem k muži a on na servírku nedosáhl.

Naplnila servírka svým jednáním některou ze skutkových podstat uvedených v § 7 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích?

Pokud ano, byly jejím jednáním naplněny podmínky pro aplikaci ustanovení o nutné obraně nebo krajní nouzi (§ 24 a § 25 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich)?

Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích

§ 7

Přestupky proti občanskému soužití

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí,
- b) jinému ublíží na zdraví, nebo
- c) úmyslně naruší občanské soužití tak, že
 1. jinému vyhrožuje újmou na zdraví,
 2. jiného nepravdivě obviní z přestupku,
 3. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
 4. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.

(2) Právnícká osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí,
- b) naruší občanské soužití tak, že
 1. jiného nepravdivě obviní z přestupku,
 2. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
 3. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.

(3) Fyzická, právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) omezuje nebo znemožňuje příslušníku národnostní menšiny výkon práv příslušníků národnostních menšin, nebo
- b) způsobí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, věk, zdravotní postižení, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho rodinný stav.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a), nebo
- b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 2 písm. b) nebo odstavce 3.

(5) Je-li přestupek podle odstavců 1 až 3 spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku podle stejného odstavce, uloží se pokuta do

- a) 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a), nebo
- b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 2 písm. b) nebo odstavce 3.

(6) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit omezující opatření. Dopustí-li se přestupku podle odstavce 3 fyzická osoba, lze jí uložit omezující opatření.

(7) Řízení o přestupku podle odstavce 1 písm. b) nebo c) anebo odstavce 2 písm. b) spáchaném mezi osobami blízkými anebo o přestupku podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a) lze zahájit a v již zahájeném řízení pokračovat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spáchaním přestupku.

(8) Při projednávání přestupku podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a) se správní orgán pokusí obviněného a osobu, jíž bylo ublíženo na cti, usmířit. Dojde-li k usmíření, správní orgán řízení usnesením zastaví.

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

§ 24

Krajní nouze

(1) Čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem.

(2) Nejde o krajní nouzi, jestliže toto nebezpečí bylo možno za daných okolností odvrátit jinak nebo následek tímto odvracením způsobený je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl-li ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.

§ 25

Nutná obrana

(1) Čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem.

(2) Nejde o nutnou obranu, byla-li tato obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.